

СОРОКОУСТИ

Це Служба в час Великого посту, під час якої читають поминальні молитви за всіх померлих. Якщо ви хочете щоб о.Іван молилися за ваших померлих рідних, просимо після Літургії подати йому імена тих, що відійшли у вічність. Отець Іван служитиме Сорокоусти в Заупокійні Суботи на протязі цілого посту.

SCHOOL NEWS

Гравіровані Цеглинки Для Школи

Запрошуємо парафіян нашого храму взяти участь у акції зі збору коштів на нашу школу з нагоди 50 річчя. Долучитися до акції можна придбавши символічну цеглинку за \$50, яка буде поміщена на новій площі біля центральних дверей школи. На цеглинці у трьох рядках може бути вигравіровано за кого ви цю цеглину жертвуєте і ваше ім'я. При вході до церкви є синя форма яку треба заповнити долучивши \$ 50, і дати її о. Іванові або ж кинути форму у кошик. Щиро дякуємо усім, хто відгукнеться і долучиться до акції. Усі кошти від продажу підуть на школу, а ваше ім'я як жертводавця назавжди залишиться на цеглині і буде поміщене у церковному віснику. Наші жертводавці уже пожертвували 100 цеглин. При вході до церкви ви можете оглянути як ці цеглини

Сестрицтво Св. Анни

Наступної Неділі 3 Березня парафіяльне сестрицтво буде мати Аукціон-Продаж в 12:00-год у школі. Вхід \$6.00. Грошові Розиграші та дорогі призи. На кухні можна буде купити: тушену капусту і галушки, хот-доги, ковбаса, безкоштовна кава, чай і солодке. УСІ ЗАПРОШЕНІ

Лист про значення слів "Тобі, Господи!"

Наприкінці кожної ектинії священник закликає народ повністю віддатися Господу Ісусу Христу, виголошуючи: "Самі себе, і один одного, і все життя наше Христу Богові віддаймо", народ відповідає на це: "Тобі, Господи!" Це дуже важливі слова, і їх можна застосовувати у всіх обставинах людського життя.

- Коли ти здоровий і процвітаєш у роботі, піднеси серце своє до Бога й скажи: дякую Тобі, Господи!
- Коли люди віддають тобі почесні й хвалять, скажи подумки: я не заслуговую цього, це належить не мені, але Тобі, Господи!
- Коли проводиєш дітей своїх на роботу, або в школу, або в армію, благослови їх на порозі дому й скажи: віддаю їх у руки Тобі, Господи!
- Коли здолає тебе заздрість людська й невірність друзів, не занепадай духом і не носи гіркоти у своєму серці, але скажи: віддаю все це на суд і оправдання Тобі, Господи!
- Коли підеш за труною своєї найдорожчої людини, йди твердо, начебто несеш дар кращому другові, і скажи: що улюблену душу приношу в дар Тобі, Господи!
- Коли стиснуть тебе чорні хмари бісівських спокус, страждання й хвороби, не втрачай надії, але скажи: за допомогою й милістю звертаюся до Тебе, Господи!
- Коли Ангел смерті встане біля твоєї постелі, не бійся: він друг твій, але, попрощавшись зі світом, скажи: душу

Запитання до Священника!

- **Нагадайте, будь ласка, що таке Великий піст і для чого він?**

Великий піст – це такий період в житті Церкви, коли віруючі особливими духовними практиками закликають на себе спасаючу благодать Божу. Утримуючись від звичних нам речей : розваг, задоволень та зайвої їжі ми не лише зможемо загартувати свою волю, але й, що головніше, - маємо шанс зцілити свої душі від безлічі реальних хвороб. У розмові про гріх дуже важливо наголосити, що гріх це не стільки юридична провина, скільки медичний і церковний термін. Гріх – це хвороба душі. З року в рік ми багато трудимось, шукаючи користі і насолоди для тіла, а от в час посту у нас є нагода бодай на кілька днів подумати про вічність і власні стосунки з Богом. Тут, звичайно, треба підкреслити, що Великим цей піст названо не через його тривалість, але через величезне значення для нашого духовного зцілення та спасіння.

- **Чим відрізняється Великий піст від Петрівки, Успенського і Різдвяного?**

Жодної різниці по-суті між постами немає. Всякий піст - це час, коли віруючі об'єднуючись навколо Церкви разом працюють над власним духовним здоров'ям. А от Церква - єдина хто нам в цьому і може і хоче допомогти. Якщо ми дозволимо їй це – у нас з вами буде шанс вилікуватись, і наблизитись до Бога. Якщо ні – все буде так само, як було все наше свідоме життя : ми жили не знати заради чого і навіщо. За час посту нам потрібно реально змінитись. Причому змінитись настільки, щоб оцю нашу зміну реально відчули не тільки ми, але і всі ті, хто навколо нас. Чи думали ви раніше про те, які найчастіше настрої панують серед постуючих людей? Зазвичай більшість людей які вирішили «публічно постити» будують у власній уяві кольорові замки власної праведності лише від того, що не з'їли кусочок ковбаски. Це дуже сумне явище. Чому? Тому, що піст подарований нам саме для того, щоб ми якраз і поборили у собі ці «замки» безпідставної гордині, егоїзму та марнославства. В такому випадку варто переглянути своє відношення не лише до посту як такого, але й до самих себе. Швидше за все, ми не тільки у пості, але й у власному житті не вміємо правильно розставляти основні пріоритети.

- **Що саме потрібно виключити з раціону на час посту?**

Нам потрібно виключити з власного раціону всякий свій гріх : ненависть, скупість, неухважність, лінь, гординю, лицемірство, блуд, заздрість. Цей список можна продовжувати і далі. Бог хоче, щоб ми з людиноподібних тварин врешті стали богоподібними людьми. І для цього використали усі доступні способи. Суть нашого утримання в їжі полягає саме у тому, що без приборкання тіла, ми ніколи не зможемо приборкати душу. Якщо ми до цього часу уявляли себе праведниками, на молитви яких Бог просто змушений відповідати, то тепер, зустрівшись із власним безсиллям перед простою канапкою, маємо хоча б щось зрозуміти. Лише у подібних випробуваннях ми можемо переконатись у своїх немочах. Без Бога ми ніхто і ніщо.

- **Яких ще «Табу» потрібно дотримуватись у цей час?**

Насправді, це дуже невірне розуміння посту. Божі та Церковні Заповіді – зовсім не є складною системою заборон і табу для нашого кращого пригноблення Господом. Божі Заповіді - це конкретні поради люблячого Отця дітям, що можуть охоронити від багатьох жажливих помилок у житті. Бог хоче нашого щастя, тобто ціломудрія – мудрої цілісності. Піст, в тому числі і Великий піст, – саме і є засобом досягнення такого стану. Щоб дотриматися посту потрібно не просто нічого не їсти. Потрібно змінити для себе звичний порядок речей : стати уважним до чоловіка чи дружини, почати чистити зуби і робити зарядку, врешті, почати вітатися з сусідом, перестати красти на роботі, та їсти на ніч, кинути палити, знайти свій молитовник . Не бійтеся святості. Вона вам не загрожує. Для багатьох з нас вершиною нашого духовного досвіду може стати елементарна порядність та вміння нормально себе вести між людьми. Сьогодні навіть порядність – страшний дефіцит. Тому для всіх хто хоче постити по-християнськи, а не фарисейськи, можу побажати тільки одного : більше критичного ставлення до себе, і більше любові до ближніх. Лиш тоді у нас все вийде.

- **Відомо що під час Великоднього посту б'ємо поклони до і після вранішньої/вечірньої молитви. Чи обов'язкові є такі поклони у храмі в недільну Службу Божу?**

У суботу і неділю ми не зобов'язані бити поклони, тому що у ці дні є звільнення від посту. Але коли поклони не били цілий тиждень то можна і в Неділю.

Lenten Services

I would like to begin my reflection with a story about a German soldier who was wounded. He was ordered to go to the military hospital for treatment. When he arrived at the large and imposing building, he saw two doors, one marked, "For the slightly wounded," and the other, "For the seriously wounded." He entered through the first door and found himself going down a long hall. At the end of it were two more doors, one marked, "For officer" and the other, "For non-officers." He entered through the latter and found himself going down another long hall. At the end of it were two more doors, one marked, "For party members" and the other, "For non-party members." He took the second door, and when he opened it he found himself out on the street. When the soldier returned home, his mother asked him, "How did you get along at the hospital?" "Well, Mother," he replied, "to tell the truth, the people there didn't do anything for me, but you ought to see the tremendous organization they have!"

My dear parishioners, the soldier's comment describes many churches in our day: really organized, but accomplishing little. We can come together and have a meeting if we want to, but if Jesus doesn't show up, that's all it will be is a meeting. I want to come to feel the power of God and sense his presence. I want to come to know the Holy Spirit is in the midst of the church. I want to see His glory fill the house. I want to see souls set free from sin and bondage. I want to see miracles happen. I want to feel the anointing and know that Jesus is here! I want to see you join me for Lenten services every week, as we begin to prepare for the celebration of the Resurrection.

17 Ways to Kill a Church

1. Don't come.
2. If you do come, come late.
3. When you come, come with a frown.
4. At every service ask yourself, "What do *I* get out of this?"
5. Never accept any responsibility. It is better to stay outside and criticize.
6. Visit other churches about half the time to let your priests know you are not tied to them. There is nothing like independence.
7. Let the staff earn their money; let them do all the work.
8. Sit pretty well back and never sing.
9. Never pay in advance. Wait till you get your money's worth.
10. Never encourage the priest. If you like a sermon, keep mum about it.
11. Be sure to tell everybody your pastors' failings. Otherwise the world might be a long time in finding them out. If he doesn't have any serious ones, invent some.
12. Obviously, you can't be expected to help get new members for the church with such pastors.
13. If your church unfortunately happens to be harmonious, call it apathy, or indifference, or lack of zeal.
14. If there happens to be a few zealous workers in the church, make a tremendous protest against the church being run by a small clique.
15. Don't allow your son to be an altar server.
16. Never assist in caring for the maintenance and upkeep of the church.
17. Be grumpy, and never, never smile.

Just for Laugh

A little boy was lost in a mall. He didn't know what to do so, knit hat in hand, he just stood and cried. People passing felt bad and wanted to do something, so they started putting money in his hat. A short while later a Security Man came and said he knew where his mother was to come with him. Seeing the money, the boy said, "Not Yet!"

Fr. Ivan's Corner

• **Why do we give something up for Lent?**

The idea of "giving something up for Lent" is not the Christian idea about preparation for Pascha. It comes from the idea that Jesus sacrificed His life for us, so we should sacrifice something too, so we can share in His sufferings and then in resurrection. Some people used this idea as a way to teach children about fasting and Lent. Unfortunately, some people never grow out of this childish idea and continue to *give up* things children would *give up*. The idea of 'giving something up for Lent' is wrong because if we 'give something up' we struggle for seven weeks to avoid that item, but when Lent ends we rush out and gorge ourselves, as if Lent had been some sort of lie. The sacrifice of Jesus cannot be compared to any mere 'giving something up', and the nature of Our Lord's sacrifice does not require any more sacrifice from us, other than repentance, prayer, fasting and sharing God's love with everyone we meet.

• **Father, a Jewish friend asked how I can stand to attend Holy Week services, knowing how my Church slanders Jews in them. Is this true? Has our Church taken a position against Jews?**

In the early centuries of the Church, antagonism between Christians and Jews was real and mutual. This friction was a human reaction to historical events and not because of theology. The Jews were instrumental in provoking various persecutions of Christians in the Roman era. As a result of this antagonism, Early Christians expressed severe dislike for the Jews, accusing them of refusing to accept Jesus as the Messiah, and of murdering Him or being responsible for His death. The Early Christians made a point of quoting the scripture which says that the crowd of Jews told Pilate they wanted Barabbas to be freed, while for Jesus, the crowd cried 'Crucify Him!'. Pilate washed his hands of the blood of 'this innocent man' Jesus, because he found no fault in Him, and the Jews said 'His blood be on our heads and on the heads of our descendants.'

But if we ask who killed Jesus, the fact is that it was not the Jews, but the Romans who did it. And if we ask ourselves why Jesus died, the answer is and always has been that He died for our sins, and so, every time we commit a sin, we are Christ-killers, we are His crucifiers.

It must be remembered that in the New Testament people identified as Jews are described in terms of respect. Remember that the political attitudes of today did not exist in the past. But in no way should you think that attitudes of hatred, racism or intolerance are part of true Christian teaching

• **Why does each priest do something different from the next one? Don't you all learn the same things in seminary?**

First of all, certain things are left to the discretion of the pastor of each parish. Some things possible in some parishes aren't possible in other places. Some priests, forming mission parishes, have some leeway in choosing how to do things, setting it up in a particular way, from the start. The idea that things are left up to the discretion of the pastor means that he has the authority, within limits, to interpret each situation as it arises in his parish and each case and to make his decision on what to do based on his education, his knowledge of the canons, his relationship with the persons involved, and other mitigating factors. So, how one priest deals with a situation depends on many factors. The decision to deal with a problem one way by one priest may be totally different from the same situation a few years later, or if different people are involved.

In our Archdiocese, a lot of differences between what priests do come from when and where they were trained (Ukraine or USA) , their health condition, and also from their personal preferences. An elderly priest might have to ask someone for help doing things in the Altar, where a younger priest might insist on doing it himself. From my experience, a priest educated in the USA might be somewhat relaxed in his liturgical practices, and the strict Ukrainian style of regimented behavior would be the practice of a second priest, while a third priest, influenced by Byzantine styles of doing things might follow a completely different set of rules. Priests are tempted by the same sins as all men. Sometimes laziness, lack of concern for the proper order, and plain ignorance are reasons for differences in the ways things are done.

There is one book which tells us how things are to be done in Church, called the Typikon, or Ustav that has to be followed by each priest. On my personal humble opinion, priests should not invent their own interpretations of Church doctrine and tradition and Liturgy, with the result that people become confused, sometimes even hurt. But there are also legitimate differences that add to the beauty and rich variety of life in the Church. And, on a secular level, did you ever see two cooks do the same thing the same way? How often do any two people agree about 'the' 'right' way of doing things? Only in an organization which sets rules of conduct and behavior and enforces those rules, is there a right way and a wrong way of doing things.